

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0255

(mr. drs. S.F. van Merwijk, voorzitter, mr. D. van der Linden, mr. P.G. Salvadori, leden en mr. T.A. Tang, secretaris)

Datum uitspraak	31 maart 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de verzekeraar, waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is overgedragen aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de uitvoerder
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. De vraag is of de uitvoerder de aanspraak van de consument op de rechtsbijstandverzekering voor zijn rechtsvordering op de Staat mocht afwijzen op grond van artikel 7:942 BW. De commissie is van oordeel dat in dit geval het beroep van de uitvoerder op verjaring niet slaagt. De commissie heeft verder geoordeeld dat de uitvoerder is tekortgeschoten in de uitvoering van de rechtsbijstand door in 2017 de verjaring van de rechtsvordering tegen de Staat niet te stuiten dan wel daar niet expliciet toe te adviseren. De commissie wijst de vorderingen gedeeltelijk toe.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de uitvoerder en 4) de aanvullende stukken van de consument. De uitvoerder heeft afgezien van het indienen van een schriftelijke reactie op de aanvullende stukken.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 19 september 2024. Op de hoorzitting was de consument aanwezig samen met zijn partner. Namens de uitvoerder was mr. [naam], advocaat, aanwezig. Daarnaast werd de uitvoerder vertegenwoordigd door mr. D.A. Pronk, advocaat, kantoorhoudende te Rotterdam.
- 1.3 Tijdens en na de hoorzitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld een minnelijke regeling te treffen. Omdat zij daar niet in geslaagd zijn, is de commissie alsnog verzocht uitspraak te doen.
- 1.4 Partijen hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft een rechtsbijstandverzekering bij de verzekeraar waarbij de uitvoering van de rechtsbijstand is uitbesteed aan de uitvoerder.
- 2.2 In 2009 is de consument in aanraking geweest met schapen. Hierna werd hij ziek. In 2016 is bij de consument Q-koorts ontdekt.
- 2.3 In januari 2017 heeft de consument bij de uitvoerder een melding gedaan. Hij vindt dat de Nederlandse Staat (hierna: de Staat) schuldig is aan zijn Q-koortsbesmetting. In zijn toelichting op de melding staat voor zover relevant:

(...)

Voor meer informatie verwijs ik graag naar de Q-koorts rechtzaak op 17 oktober 2016 in Den Haag en uitspraak op 25 Januari 2017.

*Op dit moment verwacht ik niks van DAS omdat de Q-koortspatienten nog in hoger beroep gaan en we op die uitkomst moeten wachten. Mijn bedoeling is om de zaak alvast te melden zodat er een dossiernummer ligt.
(...)"*

- 2.4 In de e-mail van de uitvoerder van 25 april 2017 aan de consument staat voor zover relevant:

(...)

Uit de aanvullende medische informatie moet ik aangeven dat uw verzoek om rechtsbijstand nu wel gedekt is bij DAS. Echter zal ik opnieuw tot sluiting van uw dossier moeten overgaan omdat er momenteel geen partij is die aansprakelijk kan worden gesteld voor uw schade. Graag verwijs ik u naar mijn e-mail van 13 februari 2017 waarin ik u reeds aangaf dat er op 25 januari 2017 een uitspraak is gedaan bij de rechtbank Den Haag ten aanzien van de Q-koorts claims richting de overheid. De rechtbank heeft hierover geoordeeld dat de Staat bij het treffen van de maatregelen ter bestrijding van de Q-koortsepidemie niet onrechtmatig jegens de Q-koortsslachtoffers heeft gehandeld. Verder geeft de rechtbank aan dat de Staat niet in zijn informatieverplichting jegens de Q-koortsslachtoffers tekortgeschoten. De claims van de Q-koortsslachtoffers zijn hierdoor afgewezen

Mocht de overheid bijvoorbeeld alsnog een schadevergoeding in het vooruitzicht willen stellen aan de slachtoffers van Q-koorts dan stel ik voor dat u weer contact met mij opneemt en om heractivering van uw dossier zult vragen zodat DAS u hierin mogelijk kan bijstaan. Op dit moment kan ik helaas niets voor u betekenen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en ga hiermee opnieuw over tot sluiting van uw dossier.

(...)"

2.5 In de e-mail van de consument van 25 april 2017 staat voor zover relevant:

"(...)

Fijn dat er iig dekking is.

Sluiting van het dossier is me duidelijk. We kunnen nu niks ondernemen. Ik weet dat er een hoger beroep komt tegen de staat en daar zullen we op moeten wachten.

(...)"

2.6 In november 2022 heeft de consument zich opnieuw bij de uitvoerder gemeld voor de zaak. Waarna de uitvoerder de consument heeft laten weten dat de aanspraak op rechtshulp op grond van artikel 7:942 Burgerlijk Wetboek (BW) is verjaard.

De klacht en vordering

2.7 De consument is van mening dat het beroep van de uitvoerder op artikel 7:942 BW niet slaagt. Hij heeft de zaak begin 2017 bij de uitvoerder gemeld. Destijds heeft de uitvoerder hem niet gewezen op de verjaringstermijn van drie jaar uit artikel 7:942 BW. Daarnaast zou de uitvoerder de consument bijstaan als er meer duidelijkheid zou komen over de rechtszaak tegen de Staat.

2.8 Ook heeft de uitvoerder in 2017 toegezegd dat hij de verjaring van de rechtsvordering van de consument op de Staat zou stuiten. Maar toen de consument in maart 2022 contact opnam met de uitvoerder, bleek dat de uitvoerder geen stuitingshandelingen had verricht. Hierdoor wordt het voor de consument wellicht onmogelijk om zijn schade, die de consument op € 1.000.000,- schat, nog te verhalen op de Staat.

2.9 De consument vordert dat de uitvoerder alsnog rechtshulp verleent voor zijn rechtsvordering op de Staat. Daarnaast vordert hij dat de uitvoerder erkent te zijn tekortgeschoten door in 2017 de verjaring van zijn rechtsvordering op de Staat niet te stuiten. Verder vordert de consument dat de uitvoerder zijn schade vergoedt als blijkt dat het niet tijdig stuiten de enige reden is dat de consument geen schadevergoeding ontvangt van de Staat.

Het verweer

2.10 De uitvoerder voert aan dat hij de consument geen rechtshulp (meer) hoeft te verlenen omdat (nog altijd) niet is gebleken dat een actie jegens de Staat een reële kans van slagen heeft. Dit heeft de uitvoerder de consument al in zijn e-mail van 25 april 2017 laten weten. De consument heeft zijn (vermeende) rechten op de uitvoerder niet binnen drie jaren gestuit (door middel van een "schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt"; vgl. art. 7:942 lid 2 BW).

Dat de uitvoerder de consument in de e-mail van 25 april 2017 laat weten dat hij contact op kan nemen als de Staat de Q-koortsslachtoffers toch nog een schadevergoeding in het vooruitzicht stelt, doet aan de verjaring niet af. Met die uitnodiging is geen aan de verjaring derogerende afspraak gemaakt, terwijl een dergelijke afspraak (die dus niet is gemaakt) bovendien zonder gevolgen zou zijn geweest, omdat artikel 3:322 lid 3 BW bepaalt dat geen afstand van verjaring kan worden gedaan zolang de verjaring niet is voltooid.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie moet beoordelen of de aanspraak op rechtshulp van de consument ten aanzien van zijn rechtsvordering op de Staat is verjaard op grond van artikel 7:942 BW. De commissie oordeelt dat dit niet het geval is en zij licht dit hierna verder toe.

Het beroep op verjaring op grond van artikel 7:942 lid 1 en 2 BW slaagt niet

- 3.2 De uitvoerder stelt zich op het standpunt dat de aanspraak op rechtshulp van de consument op grond van artikel 7:942 BW is verjaard. Artikel 7:942 lid 1 BW bepaalt dat een rechtsvordering tegen de verzekeraar (lees: de uitvoerder) tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. Deze verjaringstermijn van drie jaren vangt aan zodra aan twee cumulatieve vereisten is voldaan: 1) er moet sprake zijn van een opeisbare vordering en 2) de consument moet met de opeisbaarheid van de vordering bekend zijn. Het gaat hier in beginsel om daadwerkelijke (subjectieve) bekendheid met de opeisbaarheid van de vordering.¹ Ten aanzien van het vereiste 'opeisbare vordering' overweegt de commissie dat eerst wanneer de behoefte aan rechtsbijstand voor een verzekerde duidelijk is geworden, sprake is van een opeisbare vordering.
- 3.3 Volgens artikel 7:942 lid 2 BW wordt de verjaring gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn begint dan te lopen vanaf de dag, volgende op die waarop de verzekeraar de aanspraak erkent of ondubbelzinnig heeft meegedeeld de aanspraak af te wijzen.
- 3.4 De commissie overweegt als volgt. Tussen partijen staat vast dat de consument zijn rechtsvordering op de Staat in 2017 bij de uitvoerder heeft gemeld. Hierdoor is de termijn van drie jaar uit artikel 7:942 lid 1 BW, gelet op artikel 7:942 lid 2 eerste volzin BW, gestuit.
- 3.5 De uitvoerder beroept zich op verloop van een nieuwe verjaringstermijn als bedoeld in artikel 7:942 lid 2 tweede volzin BW.

---

¹ Vergelijk Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 20 mei 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:4087, overweging 3.7, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Hij voert daartoe aan dat de consument niet binnen drie jaar op zijn schriftelijke mededeling uit 2017, dat procederen tegen de Staat geen zin had, is teruggekomen. Anders dan de uitvoerder stelt, blijkt uit het klachtdossier echter niet dat de uitvoerder het rechtshulpverzoek van de consument in 2017 ondubbelzinnig heeft afgewezen. Zo stelt de uitvoerder in zijn e-mail van 25 april 2017 aan de consument voor dat de consument weer contact met hem op kan nemen en om heractivering van het dossier kan vragen als de overheid bijvoorbeeld alsnog een schadevergoeding in het vooruitzicht stelt aan de slachtoffers van Q-koorts. Er is dan ook geen sprake van een ondubbelzinnige mededeling waarin de uitvoerder de aanspraak van de consument in 2017 heeft afgewezen. Het beroep van de uitvoerder op verloop van een nadere verjaringstermijn op grond van artikel 7:942 lid 2 BW slaagt dus niet.

De uitvoerder heeft niet gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend rechtsbijstandverlener mocht worden verwacht

- 3.6 De consument verwijt de uitvoerder dat hij de verjaring van zijn rechtsvordering jegens de Staat niet heeft gestuit. Volgens de consument is tijdens een telefoongesprek in 2017 besproken dat de uitvoerder de verjaring van zijn rechtsvordering jegens de Staat zou stuiten. Toen de consument in 2022 contact opnam met de uitvoerder bleek dat de uitvoerder geen stuitingshandelingen had verricht. De uitvoerder betwist dat er is besproken dat hij de verjaring van de rechtsvordering jegens de Staat zou stuiten. Wat hier ook van zij, naar het oordeel van de commissie had de uitvoerder als redelijk bekwaam en redelijk handelend rechtsbijstandverlener de consument in 2017 in ieder geval expliciet moeten wijzen op de verjaringstermijnen die er mogelijk spelen en moeten adviseren om stuitingshandelingen te verrichten. Niet is gebleken dat de uitvoerder dit heeft gedaan. De uitvoerder is dan ook op dit punt tekortgeschoten jegens de consument.
- 3.7 Verder is de commissie, gelet op het hoger beroep dat nog loopt in de zaak van andere Q-koorts-claims, van oordeel dat het te prematuur is om te kunnen beoordelen of deze tekortkoming van de uitvoerder heeft geleid tot schade bij de consument. Zij zal daarom geen oordeel vellen over de gestelde schade.

Conclusie

- 3.8 De commissie komt tot de conclusie dat de aanspraak op rechtshulp van de consument voor zijn rechtsvordering op de Staat niet is verjaard op grond van artikel 7:942 BW. Daarnaast concludeert de commissie dat de uitvoerder is tekortgeschoten in de uitvoering van de rechtsbijstand door in 2017 de verjaring van de rechtsvordering tegen de Staat niet te stuiten dan wel daar niet expliciet toe te adviseren. Wat partijen verder nog hebben aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden en behoeft geen verdere bespreking.

4. De beslissing

De commissie:

- beslist dat de uitvoerder ten aanzien van de rechtsvordering van de consument op de Staat alsnog rechtshulp moet verlenen met inachtneming van de toepasselijke voorwaarden;
- verklaart voor recht dat de uitvoerder in 2017 is tekortgeschoten in de uitvoering van de rechtsbijstand door in 2017 de verjaring van de rechtsvordering tegen de Staat niet te stuiten dan wel daar niet expliciet toe te adviseren;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 7:942 BW

1. Een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden.
2. De verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren begint te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig heeft medegedeeld de aanspraak af te wijzen.
3. Bij verzekering tegen aansprakelijkheid wordt de verjaring in afwijking van lid 2, eerste zin, gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de tot uitkering gerechtigde of de benadeelde. In dat geval begint een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig aan degene met wie hij onderhandelt en, indien deze een ander is, aan de tot uitkering gerechtigde heeft medegedeeld dat hij de onderhandelingen afbreekt.